

Motion till riksdagen 2010/11:T306

av **Nina Lundström (FP)**

Förbättrade villkor för cykling

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av åtgärder för förbättrade villkor för cykeltrafiken och cyklingen.

Motivering

Cyklandet ökar glädjande nog i delar av vårt land. Cykling innebär både en klimatsmart form av transport och ett sätt att förbättra folkhälsan. I Stockholms län har cyklandet nästan fördubblats de senaste tio åren. Men den regionala variationen i Sverige är stor. I vissa kommuner sker det infrastruktuursatsningar på cykling, medan det i andra kommuner går långsamt.

Det finns många länder att lära av. Danmark, Holland och Tyskland är bra exempel. Cykelturismen växer runt om i världen och exempelvis Spanien, Italien och Frankrike satsar på att locka cykelturister. Turister kan njuta av allt från stillsam cykling mellan gårdar till avancerade turer för vältränade landsvägscyklisterna. Många drömmer om att cykla någon av bergsetapperna i Tour de France, som öppnas för besökare vid vissa tidpunkter. Cykling är därmed även en viktig del av utvecklingen av besöksnäringen.

För att utveckla besöksnäringen kopplad till cykling i Sverige behövs det dock bättre information, lättillgängligt kartmaterial, skyltning av nationella cykelleder, upprustning av cykelstråk, ökad säkerhet på vägar med blandad trafik som saknar cykelbanor och vägunderhåll som tar hänsyn till cyklisternas framkomlighet.

Berörda verk som ansvarar för vägar, cykelbanor, planering och besöksnäring bör tillsammans med berörda turistorganisationer utveckla en handlingsplan för ökad cykling i Sverige. Länsstyrelserna bör ha en viktig roll i att bidra till regionala strategier för att utveckla cykelinfrastrukturen. Kommunala cykelplaner bör vara del av kommunernas trafikplanering.

Fel! Okänt namn på

Angelägna satsningar handlar även om att koppla ihop cykling med andra transportslag. Det måste bli möjligt att kombinera kollektivt resande med cykling. Separata cykelbanor samt höghastighetsbanor för snabbpendlare är en del av modern infrastrukturplanering. Trafikhuvudmännen bör ha i uppdrag att även planera för cykelparkeringar och cykelförvaring.

Vissa trafikregler hämmar också cyklingen. Cyklister behöver ges tydligare anvisningar och förslag på alternativa cykelvägar vid till exempel förändringar till ”2 + 1”-väg som har vajerräcken i mitten. På dessa vägar finns det inte längre plats för cyklister.

Vissa trafikregler i tätort tar mest hänsyn till bilburna resenärer, vilket påverkar cyklingen negativt. Det är idag inte möjligt för kommuner att låta cyklister cykla mot enkelriktat. Det generella förbudet mot undantag för cyklister bör ändras, eftersom smala cyklar ofta har framkomlighet även där bilar inte har det. Förbudet leder till att cyklister tvingas till omvägar i onödan.

Cyklister är enligt nuvarande lagstiftningen skyldiga att cykla på cykelbana om sådan finns utmed bilvägen. Regeln är inte optimal med tanke på de stora variationerna mellan cyklister. Det är ur trafiksäkerhetssynpunkt ofta bättre att snabba cyklister inte cyklar på cykelbanor med de låga hastighetsbegränsningar som där råder. Snabba cyklister är säkrare i blandtrafik, vilket även ökar säkerheten för dem som finns på cykelbanan.

I regeringens proposition ”Framtidens resor och transporter – infrastruktur för hållbar tillväxt” nämndes cyklingen som en viktig framtidsfråga. Det är av stor vikt att regeringen fortsätter att beakta cyklingens positiva effekter på miljö, folkhälsa, trafikträngsel och utveckling av besöksnäringen.

Stockholm den 22 oktober 2010

Nina Lundström (FP)